

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1036 RENDELETE

(2016. június 8.)

az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről

(kodifikált szöveg)

(HL L 176., 2016.6.30., 21. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2321 rendelete (2017. december 12.)	L 338	1	2017.12.19.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/825 rendelete (2018. május 30.)	L 143	1	2018.6.7.
► <u>M3</u>	A Bizottság (EU) 2020/1173 felhatalmazáson alapuló rendelete (2020. június 4.)	L 259	1	2020.8.10.



**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/1036
RENDELETE**

(2016. június 8.)

**az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező
dömpingelt behozatallal szembeni védelemről**

(kodifikált szöveg)

1. cikk

Alapelvek

(1) Dömpingellenes vám alkalmazható minden olyan dömpingelt termékre, amelynek az Unióban történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha az Unióba irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.

(4) E rendelet alkalmazásában a „hasonló termék” az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában egy másik termék, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

2. cikk

A dömping tényének a megállapítása

A. RENDES ÉRTÉK

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók/termelők árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

▼B

Annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni az (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁾ 127. cikkében foglalt, egymással kapcsolatban álló személyek fogalmának meghatározását.

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján kell megállapítani, ha ezek az értékesítések elérik az érintett termék Unióban eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebb eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyok, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló termékek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívüllinek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

Ha az eladáskor a költségeknél alacsonyabb árak magasabbak a súlyozott átlagköltségeknél a vizsgálati időszakban, akkor úgy minősülnek, hogy ésszerű időn belül minden költséget fedeznek.

A hosszabb időtartam rendszerint egy év, de semmilyen körülmények között sem lehet hat hónapnál kevesebb, és az egységnyi költség alatti eladások akkor minősülnek ezen időtartam alatt jelentős mennyiségűnek, ha megállapítást nyer, hogy a súlyozott eladási átlagár a súlyozott átlagos egységnyi költség alatt van, vagy hogy az egységnyi költség alatti eladások mértéke eléri vagy meghaladja a rendes érték megállapításához használt eladások 20 %-át.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete (2015. november 24.) az Unió Vámkodex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 343., 2015.12.29., 558. o.).

▼B

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket az ugyanabban az országban működő más gyártók/termelők vagy exportőrök költségeit alapul véve, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján kell ki igazítani vagy megállapítani.

A helyes költségfelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségfelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségfelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszeri költségteleknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

Ha a költségekre a költségmegtérülési időszak egy részében hatással van a jelentős kiegészítő beruházásokat igénylő új gyártóberendezések használata és az alacsony kapacitáskihasználási arány, amelyek mindegyike a vizsgálati időszak során vagy annak egy részében zajló, induló műveletek eredménye, az induló szakaszban átlagköltségnek azokat a költségeket kell tekinteni, amelyeket a fent említett költségfelosztási szabályok figyelembevételével egy ilyen szakasz végén kell alkalmazni, és azokat, az érintett időszakra, ezen a szinten be kell számítani a (4) bekezdés második albekezdésében említett súlyozott átlagköltségek összegébe. Az induló szakasz hosszát az adott gyártó/termelő vagy exportőr körülményeinek figyelembevételével kell meghatározni, de ez nem haladhatja meg a költségmegtérülési időszak megfelelő kezdő hányadát. A vizsgálati időszak során alkalmazandó e költségkiigazításhoz figyelembe kell venni az ennél az időszaknál hosszabb induló szakaszra vonatkozó információkat, ha azokat az ellenőrző látogatások előtt és a vizsgálat megindításától számított három hónapon belül terjesztették elő.

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

- a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra/termelőre nézve, a hasonló termékeknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;
- b) a kérdéses gyártóknál/termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;

▼B

- c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók/termelők által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.

▼M1

- (6a) a) Abban az esetben, ha e rendelkezésnek vagy e rendelet bármely más vonatkozó rendelkezésének alkalmazásakor megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, b) pont szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni az alábbi szabályokra figyelemmel.

A Bizottság többek között az alábbi forrásokat használhatja fel:

- az exportáló országhoz hasonló gazdasági fejlettségi szintű, megfelelő reprezentatív országbeli vonatkozó előállítási és értékesítési költségek, feltéve, hogy a vonatkozó adatok könnyen elérhetők; amennyiben egynél több ilyen ország van, adott esetben előnyben kell részesíteni azokat az országokat, ahol a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő,
- amennyiben helyénvalónak ítéli, a torzulásoktól mentes nemzetközi árak, költségek vagy referenciaértékek, vagy
- belföldi költségek, de kizárólag abban az esetben, ha – többek között az érdekelt felekre vonatkozó, c) pontban foglalt rendelkezések keretében – pontos és megfelelő bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy azok torzulástól mentesek.

A 17. cikk sérelme nélkül ezt az értékelést minden egyes exportőr és gyártó/termelő tekintetében külön kell elvégezni.

A képzett rendes értéknek tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és ésszerű összegét.

- b) Jelentős torzulások azok a torzulások, amelyek akkor következnek be, ha a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során – többek között – figyelembe kell venni az alábbiak közül egy vagy több elem lehetséges hatását:

- a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak,
- az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében,
- a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések,

▼ M1

- a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése,
 - a bérköltségek torzult volta,
 - közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe.
- c) Amennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik a b) pontban említettek szerinti torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, és amennyiben az e rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeresen frissítenie, amelyben leírja a b) pontban említett piaci körülményeket az adott országban vagy ágazatban. Az ilyen jelentéseket, valamint az azok alapjául szolgáló bizonyítékokat fel kell venni bármely, az említett országra vagy ágazatra vonatkozó vizsgálat aktájába. Az érintett felek számára megfelelő lehetőséget kell biztosítani a jelentés, valamint az annak alapjául szolgáló bizonyítékok megcáfolására, kiegészítésére, észrevételezésére, vagy az azokra való támaszkodásra, minden egyes olyan vizsgálatban, amelynek keretében az ilyen jelentés vagy bizonyítékok felhasználásra kerülnek. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során a Bizottságnak a vizsgálati aktában szereplő valamennyi vonatkozó bizonyítékot figyelembe kell vennie.
- d) A rendes érték kiszámításának indokolása érdekében az uniós gazdasági ágazat a panasz 5. cikk szerinti benyújtásakor vagy a felülvizsgálat 11. cikkel összhangban történő kérelmezésekor az 5. cikk (9) bekezdésében foglalt bizonyítási követelmények teljesítése tekintetében támaszkodhat az e cikk c) pontjában említett jelentésben szereplő bizonyítékokra.
- e) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy az 5. cikk (9) bekezdése értelmében elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az e bekezdés b) pontja szerinti jelentős torzulások fennállására, és úgy határoz, hogy ennek alapján vizsgálatot indít, az annak megindításáról szóló értesítés kitér erre a tényre. A Bizottság e bekezdés a) pontjával összhangban összegyűjti a rendes érték képzéséhez szükséges adatokat.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megindítása után haladéktalanul tájékoztatni kell a vonatkozó forrásokról, amelyeket a Bizottság a rendes érték e bekezdés a) pontja szerinti megállapítása céljából fel kíván használni, és tíz napot kell biztosítani számukra észrevételeik megtételére. E cél érdekében, az érdekelt felek számára – a 19. cikk sérelme nélkül – hozzáférést kell biztosítani az aktához, amelynek minden olyan bizonyítékot tartalmaznia kell, amelyre a vizsgálatot végző hatóság a vizsgálatot alapozza. A jelentős torzulások fennállása vonatkozásában egy bizonyítékot kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha azt a 6. cikk (8) bekezdésével összhangban a vizsgálaton belül időben ellenőrizni lehet.

▼ M1

(7) Az azon országokból érkező behozatal esetében, amelyek a vizsgálat megindításának idején nem tagjai a WTO-nak és szerepelnek az (EU) 2015/755 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletében, a rendes értéket egy megfelelő reprezentatív ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve az Uniót is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján – vagy, ha ez nem lehetséges – bármilyen más észszerű alapon kell képezni, ideértve a hasonló termékért az Unióban ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, amelyet szükség esetén módosítani kell úgy, hogy egy észszerű haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő reprezentatív országot észszerű módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ és különösen az adott ország legalább egy exportálója és egy gyártója/termelője által folytatott együttműködés megfelelő figyelembevételével kell kiválasztani. Amennyiben egynél több ilyen ország van, adott esetben előnyben kell részesíteni azokat az országokat, ahol a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő. A határidőket szintén figyelembe kell venni. Adott esetben olyan megfelelő reprezentatív országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megindítása után haladéktalanul tájékoztatni kell a kijelölt országról, és tíz napot kell biztosítani számukra észrevételeik megtételére.

▼ B**B. EXPORTÁR**

(8) Az exportár az exportáló országból az Unióba exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely észszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani az uniós határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítandó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár az Unión belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az észszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.).

▼B**C. ÖSSZEHASONLÍTÁS**

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

a) Fizikai jellemzők

Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értékével.

b) Behozatali költségek és közvetett adók

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket az Unióba exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

c) Árengedmények, kedvezmények és mennyiségek

Ki kell igazítani az árengedmények és a kedvezmények különbségeit, beleértve a mennyiségi kedvezményeket is, ha ezek mennyiségileg megfelelően meghatározottak és közvetlenül kötődnek a kérdéses eladásokhoz. Kiigazítást lehet tenni a később esedékessé váló árengedmények és kedvezmények vonatkozásában is, ha a követelés a korábbi időszakok következetes gyakorlatán alapul, ideértve az árengedményekre, illetve kedvezményekre való jogosultság feltételeinek való megfelelést is.

d) A kereskedelem szintje

i. Biztosítani kell a kereskedelmi szintek esetleges különbségeinek kiigazítását, beleértve minden olyan eltérést, amely az eredetibereendezés-gyártói eladásokban keletkezhet, ha mindkét piac terjesztési láncra vonatkozásában bizonyítást nyer, hogy az exportár – beleértve a számtanilag képzett exportárat is – a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepének és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A kiigazítás mértékének az eltérés piaci értékén kell alapulnia.

▼B

ii. Az i. alpontban nem említett körülmények között azonban külön kiigazítás végezhető, ha a kereskedelem szintjében mutatkozó meglévő eltérés nem határozható meg az exportáló országok hazai piacán a megfelelő szintek hiánya miatt, vagy ha bizonyos funkciókról egyértelműen kimutatható, hogy az összehasonlítás során alkalmazandó kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szintekre vonatkoznak.

e) Fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek

Ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ezek a költségek magukban foglalják a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségeket.

f) Csomagolás

Ki kell igazítani az érintett termék csomagolásával kapcsolatos közvetlen költségek eltéréseit.

g) Hitel

Ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit, amennyiben ezt a tényezőt a felszámított ár megállapításakor figyelembe veszik.

h) Eladás utáni költségek

Ki kell igazítani a jogszabály és/vagy az adásvételi szerződés által meghatározottak szerint nyújtott szavatosság, jótállás, műszaki támogatás és vevőszolgálat közvetlen költségeinek különbségeit.

i) Jutalékok

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit.

A „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

j) Pénznemek átváltása

Ha az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség, az ilyen átváltást az eladás napján érvényes árfolyam szerint kell végezni, kivéve, ha a szóban forgó exporteladáshoz közvetlenül határidős piaci valutaeladás kapcsolódik, amely esetben a határidős piaci eladás árfolyamát kell használni. Az eladás napja rendszerint a számla keltének a napja, de használható a szerződés, a vételi megbízás vagy a rendelés-visszaigazolás dátuma is, ha ezekkel az eladás főbb feltételeit pontosabban meg lehet állapítani. Az árfolyam-ingadozásokat figyelmen kívül kell hagyni, és az exportőröknek 60 napot kell biztosítani a vizsgálati időszak alatti tartós árfolyammozgások figyelembevételére.

▼B

k) Egyéb tényezők

Kiigazítást lehet végezni az a)-j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különösen ha a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

D. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának az Unióba irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek az Unióba exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

(12) A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárat meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.

*3. cikk***A kár megállapítása**

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, az uniós gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek ára gyakorolt hatása; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az ára gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralá kínálás az

▼B

uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

- a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá
- b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló uniós termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbözet tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének és a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; az uniós árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az uniós gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik: a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége; a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai; a harmadik

▼B

országbeli és az uniós gyártók/termelők korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny; a technológiai fejlődés, valamint az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye; és az uniós gazdasági ágazat termelékenysége.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek az uniós gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók/termelők eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatásait az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoporthoz vagy termékkála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

- a) az Unió piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;
- b) van-e az exportőr részéről elegendő szabad kapacitás vagy megnövekszik-e ez a kapacitás a közeljövőben és lényeges mértékben, amely az Unióba irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvétele rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;
- c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt;
- d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.

4. cikk

Az uniós gazdasági ágazat fogalmának meghatározása

▼M2

(1) E rendelet alkalmazásában „uniós gazdasági ágazat” a hasonló termékek uniós gyártóinak/termelőinek összessége, illetve közülük azok, akiknek együttes kibocsátása az érintett termékek teljes uniós termelésének jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

▼B

- a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, az „uniós gazdasági ágazat” kifejezés a többi gyártóra/termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;
- b) kivételes körülmények esetén az Unió területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő gyártók/termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:
 - i. e piac gyártói/termelői a kérdéses termék gyártásának/termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és
 - ii. az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek az Unió más régióiban működő gyártói/termelői lényeges mértékben nem elégítik ki.

Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes uniós gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve, hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak/termelőknek kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a gyártókat/termelőket csak akkor kell az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolatban állóknak tekinteni, ha:

- a) valamelyikük közvetlenül vagy közvetve irányítja a másikat;
- b) mindegyikük egy harmadik személy közvetlen vagy közvetett irányítása alatt áll; vagy ha
- c) közösen egy harmadik személyt közvetlenül vagy közvetve irányítanak, feltéve, hogy joggal hihető vagy alaposan feltételezhető, hogy a kapcsolat hatására az érintett gyártó/termelő a kapcsolatban nem álló gyártókhöz/termelőkhöz képest eltérő magatartást tanúsít.

E bekezdés alkalmazásában az egyik fél akkor irányítja a másikat, ha jogi vagy működési szempontból abban a helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozhatja vagy utasíthatja.

(3) Amennyiben az „uniós gazdasági ágazat” kifejezést úgy értelmezték, mint amely egy adott régió gyártóira/termelőire utal, az exportőröknek lehetőséget kell adni a 8. cikk szerinti kötelezettségvállalások felajánlására az érintett régió vonatkozásában. Ezekben az esetekben az intézkedésekhez fűződő uniós érdek megállapításánál külön figyelmet kell szentelni a régió érdekeinek. Ha az exportőrök haladéktalanul nem ajánlanak fel megfelelő kötelezettségvállalást, vagy ha a 8. cikk (9) és (10) bekezdésében meghatározott helyzet áll elő, akkor ideiglenes vagy végleges vámot lehet kivetni az Unió egészére vonatkozóan. Ezekben az esetekben a vám – ha az megvalósítható – meghatározott gyártókra/termelőkre vagy exportőrökre korlátozódhat.

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.

▼B

5. cikk

Az eljárás megindítása

(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy az uniós gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

▼M2

Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat, vagy a nevében eljáró bármely természetes vagy jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, valamint a szakszervezetek közös panaszt is benyújthatnak, illetve a szakszervezetek segítséget nyújthatnak az összeállításához. Ez nem érinti az uniós gazdasági ágazat azon lehetőségét, hogy a panaszt visszavonja.

▼B

A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni.

Amennyiben – panasz hiányában – egy tagállam megfelelő bizonyítékokkal rendelkezik a dömpingről és az uniós gazdasági ágazatot emiatt érő károkról, e bizonyítékról haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

▼M2

(1a) A Bizottság egy erre a célra létrehozott kkv-segélyszolgálat révén megkönnyíti a piacvédelmi eszközöz való hozzáférést a heterogén és felaprózott, nagyrészt kis- és középvállalkozásokból (kkv-k) álló gazdasági ágazatok számára, például figyelemfelkeltéssel, az eljárásokra és a panaszok benyújtásának módjára vonatkozó általános tájékoztatás és magyarázat nyújtásával, szabvány kérdőíveknek az Unió minden hivatalos nyelvén való rendelkezésre bocsátásával és általános, nem adott esethez kötődő megkeresésekre való válaszadással.

A kkv-segélyszolgálat a reprezentativitás megállapítása céljából benyújtandó, statisztikai célokra szolgáló egységes űrlapokat, illetve kérdőíveket bocsát rendelkezésre.

▼B

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömpingre, a kárra, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó bizonyítékot. A panasznak a következő, a panaszos számára szokásszerűen hozzáférhető információkat kell tartalmaznia:

- a) a panaszos megjelölését és a panaszos által gyártott hasonló termék Unión belüli gyártása mennyiségének és értékének leírását. Ha az írásbeli panaszt a uniós gazdasági ágazat nevében teszik meg, a panasznak a hasonló termék összes ismert uniós gyártójának/termelőjének (vagy a hasonló termék uniós gyártói/termelői szervezetének) felsorolásával és – lehetőség szerint – az e gyártók/termelők által gyártott hasonló termék uniós előállítását/termelése mennyiségének és értékének feltüntetésével azonosítania kell azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtották;

▼B

- b) az állítólagosan dömpingelt termék teljes leírását, a kérdéses exportáló vagy származási ország vagy országok megnevezését, minden ismert exportőr vagy külföldi gyártó/termelő megnevezését és a kérdéses termék ismert importöreinek névsorát;
- c) a kérdéses termék árát a terméknek az exportáló vagy származási ország vagy országok hazai piacán való fogyasztásra szánt értékesítése esetén (vagy ahol ez lehetséges, azt hogy a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket milyen áron értékesítik harmadik országba vagy országokba, illetve a termék számtanilag képzett értékét), továbbá az exportárakat, vagy ahol ez indokolt, azokat az árakat, amelyen a termék az Unión belül független vevő részére először viszonteladásra kerül;
- d) az állítólagosan dömpingelt behozatal mennyiségének változásait, a behozatalnak az uniós piacon a hasonló termékek árára gyakorolt hatásait, valamint a behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt, ebből következő hatását, az uniós gazdasági ágazat állapotát befolyásoló, a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, releváns tényezők és mutatók alapján.

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek uniós gyártói/termelői részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok az uniós gyártók/termelők támogatják, akiknek együttes termelése az uniós gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50 %-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató uniós gyártók/termelők részesedése a uniós gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25 %.

(5) A hatóságoknak, amennyiben nem született határozat a vizsgálat megindításáról, tartózkodniuk kell a vizsgálat megindítására irányuló panasz nyilvánosságra hozatalától. A megfelelően igazolt panasz átvétele után és a vizsgálat megindítására irányuló eljárás előtt azonban az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

(6) Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a Bizottság úgy határoz, hogy anélkül indít vizsgálatot, hogy az uniós gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtott, vizsgálat megindítására irányuló írásbeli panaszt kapott volna, a vizsgálat megindításához a (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően elegendő bizonyítékkal kell rendelkeznie a dömpingelt behozatalról, a kárról és az okozati összefüggésről. A Bizottság azt követően, hogy megállapította az eljárás megindításának szükségességét, tájékoztatja erről a tagállamokat.

▼B

(7) A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1 %-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen az uniós fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.

(8) A panaszt a vizsgálat megindítása előtt vissza lehet vonni, ilyen esetben azt be nem nyújtottnak kell tekinteni.

(9) Amennyiben nyilvánvaló, hogy elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az eljárás megindításához, a Bizottság a panasz benyújtásától számított 45 napon belül megindítja a vizsgálatot, és az eljárás megindításáról értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Amennyiben a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panasznak a Bizottsághoz való benyújtását követő 45 napon belül tájékoztatni kell a panasztevőt. A Bizottság a panasz benyújtását követően alapszabályként 21 napon belül tájékoztatja a tagállamokat a panaszra vonatkozó elemzéséről.

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell.

Az értesítésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejezhetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni. Az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panasznak az (1) bekezdés értelmében kézhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

(12) A dömpingellenes vizsgálat a vámkezelési eljárásokat nem akadályozhatja.

*6. cikk***A vizsgálat**

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, uniós szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni.

▼B

A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

(2) Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték, vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, sajátos körülményeire vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében.

A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy elsősorban az importőrök, kereskedők és uniós gyártók/termelők körében hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást.

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében.

Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítsék feladataik ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

(6) Azoknak az importőröknek, exportőröknek, az exportáló ország kormányát képviselőeknek és panaszosoknak, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, kérésükre alkalmat kell adni arra, hogy az ellentétes álláspontok ismertetése és az ellenérvek előadása céljából az ellenérdekű felekkel találkozzanak.

▼B

Az ilyen alkalmak biztosításakor tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére és a felek érdekeire.

A találkozón való megjelenés egyik fél számára sem kötelező, és a megjelenés elmulasztása az érintett fél ügyét nem érintheti hátrányosan.

E bekezdés alapján nyújtott szóbeli tájékoztatást abban az esetben kell figyelembe venni, ha azt később írásban is megerősítik.

▼M2

(7) Azok az uniós gyártók/termelők, szakszervezetek, importőrök és exportőrök, valamint képviselői szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik/amelyek az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői – írásbeli kérelmükre – az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas.

▼B

Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyekben a ténymegállapítások alapulnak.

▼M2

(9) Az 5. cikk (9) bekezdése szerint megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. Az ilyen vizsgálatokat kötelezettségvállalások esetében a 8. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően, végleges intézkedés esetében pedig a 9. cikk szerinti megállapításoknak megfelelően a vizsgálat megindításától számított 14 hónapon belül mindenképpen be kell fejezni. A vizsgálati időszakoknak lehetőség szerint és különösen a heterogén és felaprózott, nagyrészt kv-kból álló ágazatok esetében egybe kell esniük a pénzügyi évvel.

(10) A hasonló termék uniós gyártóit/termelőit fel kell kérni, hogy működjenek együtt a Bizottsággal az 5. cikk (6) bekezdése alapján indított vizsgálatokban.

(11) A Bizottság létrehozza a meghallgatási tisztviselő hivatalát, akinek hatáskörét és feladatait a Bizottság által elfogadott megbízás határozza meg, és aki az érdekelt felek eljárási jogai tényleges gyakorlásának biztosításáért felelős.

▼B*7. cikk***Ideiglenes intézkedések****▼M2**

(1) Ideiglenes vámokat lehet kivetni, ha

a) az 5. cikknek megfelelően eljárás indult;

▼ M2

- b) erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információk benyújtására és az észrevételek megtételére;
- c) a dömping és az uniós gazdasági ágazat általa okozott kár ténye előzetes megállapítást nyert; és
- d) az Unió érdekei beavatkozást kívánnak meg az említett kár megelőzése céljából.

Az ideiglenes vámot az eljárás megindításától számított legalább 60 napos időszak eltelte után, szokásos esetben legkésőbb hét hónap múlva, de minden esetben az eljárás megindításától számított legkésőbb nyolc hónapon belül kell kivetni.

Nem vethető ki ideiglenes vám az azon időponttól számított három hétig, amikor az érdekelt felek részére megküldték a 19a. cikk szerinti tájékoztatást (előzetes tájékoztatási időszak). E tájékoztatás nyújtása nem befolyásolja a Bizottság által később meghozható kapcsolódó határozatokat.

A Bizottság 2020. június 9-ig megvizsgálja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban jelentős mértékben növekedett-e a behozatal, és amennyiben igen, akkor a Bizottság által a 14. cikk (5a) bekezdése és a 9. cikk (4) bekezdése alapján esetlegesen meghozott intézkedések ellenére okozott-e további kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság különösen a 14. cikk (6) bekezdése alapján összegyűjtött adatokra és a rendelkezésére álló releváns információkra támaszkodik. A Bizottság a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el az előzetes tájékoztatási időszak két hétre való módosítása céljából abban az esetben, ha a behozatal jelentősen növekedett és e növekedés további kárt okozott, egyéb esetben pedig négy hétre.

A Bizottság a 19a. cikknek megfelelően az érdekelt feleknek küldött tájékoztatással egyidejűleg közlésezi a honlapján azon szándékát, hogy ideiglenes vámokat vessen ki, és megadja a lehetséges vámtételeket is.

▼ B

- (2) Az ideiglenes dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

▼ M2

- (2a) Annak vizsgálatakor, hogy a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb vám elegendő-e a kár megszüntetéséhez, a Bizottság figyelembe veszi, hogy az érintett termékkel kapcsolatban fennállnak-e nyersanyagpiaci torzulások.

E bekezdés alkalmazásában a nyersanyagpiaci torzulások a következő intézkedéseket foglalják magukban: kettős árképzési rendszerek, exportadók, exportkülönadók, exportkvóták, exporttilalom, exportra kivetett fiskális célú adók, engedélyezési előírások, minimum exportár, hozzáadottérték-adó (háa) visszatérítés csökkentése vagy megvonása, exportörök

▼ **M2**

korlátozása a vámkezelés helyén, minősített exportőrök jegyzéke, belföldi piaci kötelezettségek és saját célú bányászat, amennyiben valamely nyersanyag ára lényegesen alacsonyabb a reprezentatív nemzetközi piacokon fennálló áraknál.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a nyersanyagpiaci torzulások további esetei e bekezdés második albekezdésében említett listájára való felvétele útján történő módosítása céljából, amennyiben „Az ipari nyersanyagokra vonatkozó exportkorlátozások OECD-nyilvántartása” vagy az ennek helyébe lépő bármely más OECD-adatbázis egyéb típusú intézkedéseket határoz meg.

A vizsgálatnak az e bekezdés második albekezdésében meghatározott minden olyan nyersanyagpiaci torzulásra ki kell terjednie, amelynek létezésére vonatkozóan a Bizottság az 5. cikknek megfelelően elegendő bizonyítékkal rendelkezik.

E rendelet alkalmazásában a feldolgozott vagy fel nem dolgozott nyersanyagoknak – beleértve az energiát is – amellyel kapcsolatban torzulást állapítottak meg, az érintett termék előállítási költségének legalább 17 %-át kell kitennie. Ehhez a számításhoz a nyersanyagoknak a reprezentatív nemzetközi piacokon kialakult torzításmentes árát kell figyelembe venni.

(2b) Amennyiben a Bizottság a benyújtott összes információ alapján egyértelműen arra a megállapításra jut, hogy az Uniónak érdekében áll, hogy az ideiglenes vámok összegét e cikk (2a) bekezdésének megfelelően határozza meg, akkor e cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó. A Bizottság aktívan törekszik arra, hogy olyan információkat szerezzen be az érdekelt felektől, amelyek lehetővé teszik számára annak eldöntését, hogy e cikk (2) vagy (2a) bekezdése alkalmazandó-e. Ehhez kapcsolódóan a Bizottság minden releváns információt megvizsgál, például az exportőr ország tartalékkapacitásait, a nyersanyagokért folyó versenyt, valamint az uniós vállalkozások értékesítési láncaira gyakorolt hatást. Együttműködés hiányában a Bizottság megállapíthatja, hogy az Uniónak érdekében áll e cikk (2a) bekezdésének az alkalmazása. Az uniós érdeknek a 21. cikk szerinti vizsgálatakor erre a kérdésre különös figyelmet kell fordítani.

(2c) Amennyiben a kárkülönbözet kiszámítása irányár alapján történik, az alkalmazott irányprofitot olyan tényezők figyelembevételével kell megállapítani, mint a vizsgált országból való behozatal megnövekedése előtti nyereségességi szint, az összes költség, a beruházások, a kutatás-fejlesztés és az innováció fedezéséhez szükséges nyereségességi szint, valamint a rendes versenyfeltételek mellett várható nyereségességi szint. E haszonkulcs nem lehet alacsonyabb, mint 6 %.

(2d) Az irányár meghatározásakor kellően figyelembe kell venni az uniós gazdasági ágazat azon tényleges gyártási költségeit, amelyek egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodásokból és a hozzájuk fűzött jegyzőkönyvekből fakadnak, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) e rendelet 1a. mellékletében felsorolt egyezményeiből. Ezenkívül figyelembe

▼M2

kell venni az e cikk (2c) bekezdésében nem említett olyan jövőbeli költségeket, amelyek ezekből a megállapodásokból és egyezményekből következnek, és amelyek az intézkedésnek a 11. cikk (2) bekezdése szerinti alkalmazása alatt az uniós gazdasági ágazat számára fel fognak merülni.

▼B

(3) Az ideiglenes vámokat garanciával kell biztosítani, és az érintett termékek az ilyen garancia rendelkezésre bocsátásától függően hozhatók szabad forgalomba az Unión belül.

(4) Az ideiglenes intézkedéseket a Bizottság a 15. cikk (4) bekezdésében említett eljárás keretében hozza meg.

(5) Ha egy tagállam a Bizottságtól azonnali beavatkozást kér, és ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határoz az ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről.

(6) Ideiglenes vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, vagy kilenc hónapra is kivethetők. Az ideiglenes vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kérik, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.

*8. cikk***Kötelezettségvállalások****▼M2**

(1) Amennyiben sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadhatja bármely exportőrnek az árai felülvizsgálására vagy a dömpingáron történő kivitel leállítására vonatkozó megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását, amennyiben a dömping káros hatása ezzel megszűnik.

Ilyen esetben és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a Bizottság által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban kivetett ideiglenes vámok vagy adott esetben a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vámok nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak későbbi módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára.

Az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló árnövekedés nem haladhatja meg a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges mértéket, illetve alacsonyabbnak kell lennie a dömpingkülönbözetnél, ha így is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez.

Annak vizsgálatakor, hogy az ilyen kötelezettségvállaláson alapuló, a dömpingkülönbözetnél kisebb árnövekedés elegendő-e a károkozás megszüntetéséhez, a 7. cikk (2a), (2b), (2c) és (2d) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

▼B

(2) Kötelezettségvállalásra a Bizottság is javaslatot tehet, de az ilyen kötelezettségvállalások megtételére egyik exportőr sem köteles. Ha ilyen kötelezettségvállalást az exportőrök nem ajánlanak fel, vagy az erre való felhívást nem fogadják el, az az ügy megítélését semmilyen módon nem befolyásolhatja hátrányosan.

Sor kerülhet azonban annak megállapítására, hogy a károkozás bekövetkezésének veszélye valószínűbb abban az esetben, ha a dömpingelt behozatal folytatódik. Nem kérhető, illetve nem fogadható el kötelezettségvállalás az exportőrtől mindaddig, amíg a dömping és az ilyen dömping által okozott kár tényének ideiglenes megállapítására nem került sor.

▼M2

Rendkívüli körülményektől eltekintve a kötelezettségvállalások legkésőbb azon időszak lejárta előtt öt nappal ajánlhatók fel, amelynek során a 20. cikk (5) bekezdése szerint észrevételek tehetők, hogy a többi félnek lehetősége legyen észrevételeket tenni.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem kell elfogadni, ha elfogadásuk nem tűnik célravezetőnek, például amikor a tényleges vagy potenciális exportőrök száma túl nagy, vagy egyéb okok miatt, beleértve az általános szakpolitikai indokokat is, amelyekbe beletartoznak különösen azon elvek és kötelezettségek, amelyeket egyrészt azon többoldalú környezetvédelmi megállapodások és a hozzájuk kapcsolódó jegyzőkönyvek határoznak meg, amelyeknek az Unió részes fele, másrészt pedig az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezmények. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás indokait a végleges határozatban rögzíteni kell.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felektől meg kell követelni, hogy készítsék el kötelezettségvállalásuknak egy nem bizalmas, a 19. cikk értelmében érdemi változatát, hogy azt a vizsgálatban érdekelt felek, az Európai Parlament és a Tanács rendelkezésére lehessen bocsátani.

Ezenfelül a kötelezettségvállalás elfogadását megelőzően az uniós gazdasági ágazatnak lehetőséget kell kapnia arra, hogy észrevételezze a kötelezettségvállalás főbb jellemzőit.

▼B

(5) A kötelezettségvállalás elfogadása esetén a vizsgálatot meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a dömpingről és a kárról folytatott vizsgálatot rendszerint be kell fejezni. Ilyen esetben, ha a dömping vagy a kár ténye nem nyer megállapítást, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve azokat az eseteket, amikor e megállapítás jelentős részben a kötelezettségvállalás létének az eredménye. Ez utóbbi esetben megkövetelhető a kötelezettségvállalás ésszerű ideig való fenntartása.

Abban az esetben, ha a dömping és a kár tényét megerősítő megállapítás születik, a kötelezettségvállalás az abban foglalt feltételeknek, valamint e rendelet rendelkezéseinek megfelelően hatályban marad.

▼B

(7) A Bizottság minden olyan exportőrtől, akinek kötelezettségvállalását elfogadták, megköveteli a e kötelezettségvállalás teljesítéséről szóló tájékoztatás rendszeres időközönkénti nyújtását és a vonatkozó adatok ellenőrzésének engedélyezését. E követelmények nem teljesítése a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Ha bizonyos exportőrök kötelezettségvállalásának elfogadására a vizsgálat során kerül sor, ezek a 11. cikk értelmében azon a napon lépnek hatályba, amikor az exportáló országra vonatkozó vizsgálat befejeződött.

(9) Ha a kötelezettségvállalást valamelyik fél megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását bizottsági határozattal vagy adott esetben bizottsági rendelettel formálisan is vissza kell vonni, miáltal automatikusan érvénybe lép a Bizottság által a 7. cikkkel összhangban kivetett ideiglenes vám vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban kivetett végleges vám, feltéve, hogy az érintett exportőr lehetőséget kapott észrevételei megtételére, kivéve, ha maga az exportőr vonta vissza a kötelezettségvállalását. A Bizottság a kötelezettségvállalás visszavonására vonatkozó döntéséről tájékoztatja a tagállamokat.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást, rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónaponál tovább kellően megalapozott kérelem esetén.

A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) Amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely kötelezettségvállalást megszegtek, illetve amennyiben olyan kötelezettségvállalás megszegésére vagy visszavonására kerül sor, amely kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálat még nem zárult le, a rendelkezésre álló legjobb információk alapján a 7. cikknek megfelelően ideiglenes vám vehető ki.

*9. cikk***Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vám kivetése**

(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve, ha ez a megszüntetés az Unió érdekeit sértené.

(2) Ha nincs szükség védintézkedésekre, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. A Bizottság a vizsgálatot a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében szünteti meg.

▼M2

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezen eljárások esetében az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözlet az exportár százalékában kifejezve 2 %-nál kevesebb.

▼M2

(4) Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az általa okozott kár, és az uniós érdek szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Amennyiben ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást legkésőbb e vámok megszűnésétől számított egy hónapon belül kezdeményezi.

A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbötetet, de alacsonyabbnak kell lennie a különbözetnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez. A 7. cikk (2a), (2b), (2c) és (2d) bekezdését megfelelően kell alkalmazni.

Amennyiben a Bizottság nem rendelkezik behozatali nyilvántartással, de a végleges intézkedések elfogadásakor rendelkezésére álló releváns információk elemzésével megállapítja, hogy az előzetes tájékoztatási időszakban a vizsgált behozatal továbbra is jelentős mértékben növekszik, akkor az ezen növekedésből eredő további kárt – legfeljebb a 11. cikk (2) bekezdésében említett időtartamra – figyelembe veszi a kárkülönbötet kiszámításakor.

▼B

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül minden esetben megfelelő mértékű dömpingellenes vámot kell kivetni egy termék minden olyan behozatalára, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásokból származó behozatalt, amelyekre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalások kerültek elfogadásra.

A dömpingellenes intézkedéseket elrendelő rendeletben minden egyes szállítóra meg kell állapítani a vámot, vagy ha ez kivitelezhetetlen lenne, akkor az érintett szállító országra. A többi szállítótól vagy az államtól jogilag elkülönülő szállítók a vám megállapítása céljából azonban tekinthetők egyetlen egységnek. Ezen albekezdés alkalmazásában figyelembe vehetők olyan tényezők, mint pl. a szállítók közötti vagy a szállítók és az állam közötti szerkezeti vagy vállalati kapcsolatok, az árképzést és a kibocsátást érintő állami irányítás vagy jelentős befolyás, illetve a szállító ország gazdasági szerkezete.

(6) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe fel nem vett exportőrök vagy gyártók/termelők behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbötet súlyozott átlagát, függetlenül attól, hogy az ezen felekre a rendes értéket 2. cikk (1)–(6) bekezdése vagy a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontja alapján állapították-e meg.

E bekezdés alkalmazásakor a Bizottság figyelmen kívül hagy minden nulla, csekély mértékű, valamint a 18. cikkben foglalt körülmények között megállapított különbötetet.

Egyéni vámokat kell kivetni az exportőr vagy gyártó/termelő azon importjaira, amelyek a 17. cikk alapján egyéni elbírálásban részesülnek.

*10. cikk***Visszaható hatály**

(1) Ideiglenes intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott intézkedések hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.

(2) Amennyiben ideiglenes vámot vetettek ki, és a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az okozott kár, a Bizottság, függetlenül attól, hogy szükség van-e végleges dömpingellenes vám kivetésére, határoz arról, hogy az ideiglenes vám összege nekora hányadát kell véglegesként beszedni.

E célból a „kár” fogalmába nem tartozik bele az Unió valamely gazdasági ágazata létrehozásának jelentős hátráltatása, sem a jelentős károkozással való fenyegetés, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy ideiglenes intézkedések hiányában ez jelentős kárhoz vezetne. Minden más ilyen fenyegetést vagy hátráltatást magában foglaló esetben az ideiglenes összegeket el kell engedni és a végleges váموkat csak attól az időponttól lehet kivetni, amikor a fenyegetés vagy a jelentős hátráltatás végleges megállapítást nyert.

(3) Ha a végleges dömpingellenes vám összege magasabb, mint az ideiglenes vámé, a különbözetet nem lehet beszedni. Ha a végleges dömpingellenes vám összege alacsonyabb, mint az ideiglenes vámé, a vám összegét újra kell számítani. Ha a végleges megállapítás szerint nem történt dömping, az ideiglenes vámot nem lehet megerősíteni.

(4) Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek forgasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy:

- a) a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették;
- b) az érintett importőröknek a Bizottság lehetőséget adott észrevételeik megtételére;
- c) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; valamint
- d) a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal mennyiségét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám javító hatását.

(5) A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az ideiglenes intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.

▼B*11. cikk***Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés**

(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve, ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy az uniós gyártók/termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

▼M2

A megszűnés felülvizsgálatát kell kezdeményezni akkor, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályvesztése valószínűsíthetően a dömping és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. Ennek valószínűségére utaló bizonyíték lehet például a dömping és a károkozás további fennállása, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy egészben az intézkedéseknek tudható be, illetve az, hogy az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok jelzik a további kárt okozó dömping valószínűségét, vagy a nyersanyagpiaci torzulások további fennállása.

▼B

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és az uniós gyártók/termelők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejártá a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezután az Unió gyártóinak/termelőinek – az ötéves időszak lejártá előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy az uniós gyártók/termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

▼B

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

▼M1

Amennyiben a hatályos dömpingellenes intézkedések a 2. cikk (7) bekezdése 2017. december 19-én hatályos szövegének megfelelően kiszámított rendes értéken alapulnak, a 2. cikk (1)–(6a) bekezdésében foglalt módszertan csak az ezen intézkedések tekintetében 2017. december 19. után sorra kerülő első lejárati felülvizsgálat megindításának napja után lép a rendes érték megállapítására használt eredeti módszertan helyébe. A 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően az említett intézkedések a felülvizsgálat eredményének megszületéséig érvényben maradnak.

▼B

(4) Felülvizsgálatot kell lefolytatni abban az esetben is, ha a kérdéses exportáló országban az egyéni dömpingkülönbözetet olyan új exportőrre nézve kell megállapítani, aki a terméket nem exportálta abban a vizsgálati időszakban, amelyen az intézkedések alapultak.

Felülvizsgálatot kell indítani abban az esetben, ha az új exportőr vagy gyártó/termelő bizonyítani tudja, hogy az exportáló ország egyetlen olyan exportőrével vagy gyártójával/termelőjével sem áll kapcsolatban, akikre a termékre kivetett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak és ténylegesen a vizsgálati időszakot követően exportált az Unióba, vagy ha igazolni tudja, hogy visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek az Unióba történő exportjára.

Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot azután kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy az uniós gyártók/termelők lehetőséget kaptak észrevételeik megtételére. A vámot megállapító rendelet módosításával és az importtermék 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételének kötelezővé tételével a felülvizsgálatot megindító bizottsági rendelet az érvényben levő vámot az érintett új exportőrre vonatkozóan hatályon kívül helyezi annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömping fennállását állapítaná meg az ilyen exportőrre vonatkozóan, a dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat megindításának időpontjára visszamenőleges hatállyal lehessen kivetni.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az esetekre, amikor a vámok a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra.

▼M1

Amennyiben a hatályos dömpingellenes intézkedések a 2. cikk (7) bekezdése 2017. december 19-én hatályos szövegének megfelelően kiszámított rendes értéken alapulnak, a 2. cikk (1)–(6a) bekezdésében foglalt módszertan csak az ezen intézkedések tekintetében 2017. december 20. után sorra kerülő első lejárati felülvizsgálat megindításának napja után

▼ M1

lép a rendes érték megállapítására használt eredeti módszertan helyébe. A 11. cikk (2) bekezdésének megfelelően az említett intézkedések a felülvizsgálat eredményének megszületéséig érvényben maradnak.

▼ B

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell.

A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni.

A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

Amennyiben a vizsgálatot a második, harmadik és negyedik albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megindították, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg indították meg, illetve
- változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedéseknek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

▼ M2

Amennyiben az intézkedés a (2) bekezdés szerinti vizsgálat következtében hatályát veszti, a vámkezelt árukon végzett ilyen vizsgálat megindítását követően beszedett vámot vissza kell téríteni, amennyiben ezt a vám visszafizetésére és elengedésére vonatkozó hatályos uniós vámjogszabályoknak megfelelően a nemzeti vámhatóságoknál kérelmezik és e hatóságok jóváhagyják a kérelmet. A visszafizetés nem vonja maga után az érintett nemzeti vámhatóságok kamatfizetési kötelezettségét.

▼ B

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a Bizottság indítja meg. A Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében határoz arról, hogy megindítja-e az e cikk (2) bekezdése szerinti felülvizsgálatokat. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely gazdasági szereplő vagy

▼B

tagállam az e cikk (3), illetve (4) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindításához indokolással szolgáló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy ha a Bizottság maga állapította meg, hogy felül kell vizsgálni az intézkedések további alkalmazásának szükségességét.

Amennyiben a felülvizsgálatok indokoltá teszik, az intézkedéseket – a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban – az e cikk (2) bekezdése alapján hatályon kívül kell helyezni vagy fenn kell tartani, vagy a (3), illetve a (4) bekezdés alapján hatályon kívül kell helyezni, fenn kell tartani vagy módosítani kell őket.

Ha az intézkedéseket csak egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az említett exportőrökkel szemben nem szűnik meg, azok az e cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott bármely későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vonhatók.

(7) Ha az intézkedések (2) bekezdésben meghatározott alkalmazási időszakának végén az intézkedések (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata folyamatban van, a felülvizsgálatnak a (2) bekezdésben meghatározott körülményekre is ki kell terjednie.

(8) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözlet megszűnt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszerűen megállapították, vagy amikor az ideiglenes vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamoknak a kérelmet haladéktalanul továbbítaniuk kell a Bizottsághoz.

A visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámokmányt csatolják. A kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és az Unióba irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell. Abban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban (associated = társult) az érintett exportőrrel vagy gyártóval/termelővel és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó/termelő nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó/termelő arról szóló nyilatkozatát kell tartalmaznia, hogy az e cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözlet csökkent vagy megszűnt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal. Ha az exportőr vagy a gyártó/termelő ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani.

A Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e, illetve ha igen, milyen mértékben; bármikor határozhat továbbá időközi felülvizsgálat megindításáról, ami után az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezések szerint lefolytatott felülvizsgálat során feltárt információk és

▼B

megállapítások szolgálnak alapul annak eldöntéséhez, hogy indokolt-e visszatérítést fizetni, illetve ha igen, milyen mértékben. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a kérelem vizsgálatát, tájékoztatja erről a tagállamokat.

A vámokat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni, és semmilyen körülmények között nem telhet el 18 hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta.

Az engedélyezett visszatérítést a tagállamoknak rendszerint a Bizottság határozatának meghozatalától számított 90 napon belül kell kifizetniük.

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

▼M1

A rendes érték 2. cikk szerinti megállapítása szempontjából releváns körülményekkel összefüggésben valamennyi vonatkozó bizonyítékot megfelelő módon figyelembe kell venni, az exportőrök és gyártók/termelők belföldi piacán uralkodó körülményekre vonatkozó értékelő jelentéseket, valamint az azok alapjául szolgáló bizonyítékokat is beleértve, amelyeket felvettek az aktába, és amelyekkel kapcsolatban az érdekelt felek számára lehetőséget biztosítottak az észrevételek megtételére.

▼B

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárak megbízhatóságát. Amennyiben azonban olyan döntés születik, hogy az exportárak a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportárak a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban az Unió területén.

*12. cikk***Visszanyerés**

(1) Ha az uniós gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél –főszabályként az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt nyújt be arról, hogy az eredeti vizsgálati időszak után és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően az exportárak csökkentek, vagy az Unióban az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem vagy nem kielégítő mértékben változott, a Bizottság újra megindíthatja a vizsgálatot annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra. A Bizottság tájékoztatja továbbá a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél a vizsgálat újbóli megindítását igazoló, elegendő információval szolgált, és a Bizottság elvégezte annak vizsgálatát.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – az első albekezdésben megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.

▼B

(2) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálat során az exportőrök, az importőrök, valamint az uniós gyártók/termelők számára lehetőséget kell nyújtani a helyzet tisztázására a viszonteladói árakra és az azt követő eladási árakra vonatkozóan: ha megállapítást nyer, hogy az intézkedésnek áremelkedést kellett volna előidéznie, akkor a korábban, a 3. cikkel összhangban megállapított kár elhárítása érdekében az exportárakat a 2. cikknek megfelelően újra kell értékelni, és a dömpingkülönbözeteket az újraértékelt exportárak figyelembevételével kell újraszámítani. Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönbözeteket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani.

(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva és az exportárakra vonatkozó új ténymegállapításoknak megfelelően módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.

(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanok maradnak. Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A rendes érték állítólagos változásait e cikk alkalmazásakor csak akkor kell figyelembe venni, ha a felülvizsgált rendes értékre vonatkozó bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott információkat a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ha a rendes értékek felülvizsgálata a vizsgálat részét képezi, az új vizsgálat befejezéséig az importált termékek nyilvántartásba vétele a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően kötelezővé tehető.

*13. cikk***Az intézkedések kijátszása**

(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára.

Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátsszák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül.

▼B

A kijátszás a harmadik országok és az Unió, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és az Unió közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivételén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

A harmadik albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között:

- a) az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait;
- b) az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását;
- c) az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és gyártók/termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az exportőrök és gyártók/termelők termékeiket a gyártók/termelők termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett gyártókon/termelőkön keresztül exportálják;
- d) továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek az Unióban vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) Az Unióban vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a) a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak; és
- b) az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25 %-ánál; és
- c) az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

▼M2

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére, illetve valamely tagállam vagy bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre az e cikk (1) bekezdésében meghatározott tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálat megindítására bizottsági rendelet útján kerül sor, amelyben a vámhatóságot is utasítják arra, hogy a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően tegye kötelezővé a

▼ M2

behozatal nyilvántartásba vételét vagy kérjen biztosítékot. A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat azt követően, hogy valamely érdekelt fél vagy tagállam vizsgálat megindítását igazoló kérelmet nyújtott be, és a Bizottság elvégezte annak megvizsgálását, vagy amennyiben a Bizottság maga állapította meg, hogy vizsgálatot kell indítani.

▼ B

A vizsgálatokat a Bizottság folytatja le. A Bizottságot ebben segíthetik a vámhatóságok; a vizsgálatot kilenc hónapon belül kell lezárni.

Amennyiben a végleges ténymegállapítások az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a Bizottság intézkedik a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. E rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

▼ M2

(4) A behozatal nem tartozhat a 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettség, vagy az intézkedések hatálya alá, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez.

A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megindítására vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának/termelőjének, akiről megállapítható, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.

Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára az Unión belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában.

▼ B

A mentességet a Bizottság határozata alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos. A Bizottság azt követően, hogy lezárta a vizsgálatát, tájékoztatja a tagállamokat.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy esetlegesen kérelmező felek száma jelentős, a Bizottság dönthet úgy, hogy megindítja az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatát. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

▼B

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámra vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását.

*14. cikk***Általános rendelkezések**

(1) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárakra kivetett rendes vámtól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni.

Egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából.

(2) Az ideiglenes vagy végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeleteket és a kötelezettségvállalásokat elfogadó vagy a vizsgálatok, illetve eljárások megszüntetéséről szóló rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

Ezek a rendeletek vagy határozatok, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, tartalmazzák különösen az érintett exportőrök nevét, ha lehetséges, vagy az érintett országok nevét, a termék leírását és a dömping, valamint a kár meghatározása szempontjából lényeges tények és szempontok összefoglalását. A rendelet vagy a határozat egy példányát minden esetben meg kell küldeni az ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a felülvizsgálatokra is.

▼M2

(3) E rendelet alapján különös rendelkezések fogadhatók el, különösen a származás fogalmának a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ foglalt meghatározása tekintetében, valamint a dömpingellenes vámnak valamely tagállam kontinentális talapzatán vagy az ENSZ Tengerjogi Egyezménye (UNCLOS) alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében való alkalmazása és beszedése tekintetében.

▼B

(4) A Bizottság az Unió érdekében, a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében hozott határozattal kilenc hónapos időtartamra felfüggesztheti az e rendelet alapján bevezetett intézkedéseket. A felfüggesztést a Bizottság a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében eljárva további legfeljebb egyéves időtartammal meghosszabbíthatja.

Az intézkedések csak akkor függeszthetők fel, ha a piaci feltételek átmenetileg olyan mértékben megváltoztak, hogy valószínűtlen, hogy a felfüggesztés nyomán ismét kár következzen be, és ha az uniós gazdasági ágazat lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Az intézkedések a 15. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében bármikor visszaállíthatók, ha a felfüggesztés indoka megszűnik.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

▼ M2

(5) A Bizottság a tagállamok kellő időben történő tájékoztatását követően, a vizsgálat megindításától számított legrövidebb időn belül utasíthatja a vámhatóságokat a behozatal nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére annak érdekében, hogy az intézkedések később a nyilvántartásba vételtől kezdve alkalmazhatók legyenek e behozattal szemben. A behozatalra nyilvántartásba vételi kötelezettséget kell bevezetni, amennyiben az uniós gazdasági ágazat – az intézkedés szükségességét kellően alátámasztva – ezt kéri. A behozatal nyilvántartásba vételi kötelezettségét a Bizottság saját kezdeményezésére is előírhatja. A nyilvántartásba vételt bizottsági rendelettel kell bevezetni. Az említett rendeletben meg kell határozni az intézkedés célját és – adott esetben – a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Behozatal esetében kilenc hónapnál hosszabb nyilvántartásba vételi időszak nem írható elő.

(5a) A Bizottság – kivéve, ha az 5. cikk értelmében elegendő bizonyítékkal rendelkezik arra, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének c) vagy d) pontjában foglalt követelmények nem teljesülnek – a 19a. cikk szerinti előzetes tájékoztatási időszak folyamán e cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszi a behozatalt. A nyilvántartásba vételről szóló döntéskor a Bizottság különösen a vizsgált termékre vonatkozó, az e cikk (6) bekezdésének megfelelően az Európai Unió integrált vámtarifája (TARIC) keretében létrehozott kódok alapján összegyűjtött információkat elemzi.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek behozatali forgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről. Az 5. cikk szerinti vizsgálat megindításakor a Bizottság a vizsgált termékre vonatkozó TARIC-kódot hoz létre. A tagállamok a vizsgálat megindításától kezdődően ezeket a TARIC-kódokat alkalmazzák a vizsgált termék behozatalának jelentésére. Valamely érdekelt fél konkrét és indokolt kérelmének kézhezvételét követően a Bizottság dönthet úgy, hogy a rendelkezésére bocsátja az érintett termékek aggregált behozatalának mennyiségére és értékére vonatkozó nem bizalmas összefoglaló információkat.

▼ B

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság – eseti alapon – kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információkra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

▼ M2

(8) Amennyiben a Bizottság az e rendelet alkalmazására vonatkozó, az esetlegesen érdekelt feleknek általános iránymutatást nyújtó dokumentumot kíván elfogadni, az EUSZ 11. cikkének (3) bekezdése szerinti nyilvános konzultációt kell tartani. Az Európai Parlament és a Tanács is véleményt nyilváníthat.

*14a. cikk***Kontinentális talapzat vagy kizárólagos gazdasági övezet**

(1) Dömpingellenes vám vethető ki abban az esetben is, ha bármilyen dömpingelt terméket jelentős mennyiségben hoznak be a valamely

▼ M2

tagállam kontinentális talapzatán vagy az UNCLOS alapján kinyilvánított kizárólagos gazdasági övezetében lévő mesterséges szigetre, rögzített vagy úszó létesítményre vagy bármilyen más struktúrára, amennyiben ez kárt okozna az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az ilyen vámok bevezetésének feltételeit, az érintett termékek bejelentésének és elvámoltatásának és az ilyen vámok megfizetésének eljárásait, beleértve a beszedést, a visszafizetést és az elengedést (vámeszköz). Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett vámokat csak az (1) bekezdésben említett vámeszköz működésének megkezdése után veheti ki. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett külön értesítésben tájékoztatja a gazdasági szereplőket a vámeszköz működésének kezdetéről.

▼ B*15. cikk***A bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendeletnek a 4. cikkével együtt értelmezett 8. cikkét kell alkalmazni.

(5) A 182/2011/EU rendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében, amennyiben az e cikk (3) bekezdése szerinti végleges intézkedés elfogadása céljából vagy az e rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti lejárati felülvizsgálatok kezdeményezéséről vagy az attól való eltekintésről történő döntéshozatal céljából írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az írásbeli eljárást eredmény nélkül le kell zárni, amennyiben az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagoknak a 182/2011/EU rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban vita tárgyát képezte, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok egyszerű többsége ezt kéri. Amennyiben az olyan egyéb esetekben, amikor az intézkedéstervezet a bizottságban nem képezte vita tárgyát, írásbeli eljárás alkalmazására kerül sor, az eljárást eredmény nélkül le kell zárni, ha az elnök által megállapított határidőn belül az elnök így dönt, vagy a bizottsági tagok legalább egynegyede ezt kéri.

(6) A bizottság valamely tagállam kérésére vagy a Bizottság felvetése alapján megvizsgálhat az e rendelet alkalmazásával összefüggő bármilyen ügyet. A tagállamok tájékoztatást kérhetnek, illetve véleménycserét folytathatnak a bizottságban vagy közvetlenül a Bizottsággal.

▼B*16. cikk***Ellenőrző látogatások**

(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók/termelők, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Megfelelő tartalmú és határidőre megküldött válasz hiányában a Bizottság úgy dönthet, hogy nem végzi el az ellenőrző látogatást.

(2) Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevééről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságot azon tagállamok tisztségviselői segítik, amelyek ezt kérik.

*17. cikk***Mintavétel****▼M2**

(1) Azokban az esetekben, amikor az uniós gyártók/termelők, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt észszerűen megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre. A reprezentatív minta kiválasztása érdekében azonban az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított egy héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre.

▼B

(3) A vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbözetet azon eredetileg ki nem választott exportőr vagy gyártó/termelő vonatkozásában, aki a szükséges információkat az e rendeletben meghatározott határidőn belül benyújtják, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók/termelők száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(4) Ha a mintavétel mellett döntenek, de a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani.

Ha azonban az együttműködési készség továbbra is hiányzik vagy nem áll rendelkezésre elegendő idő az új minta kiválasztására, a 18. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

*18. cikk***Az együttműködés hiánya**

(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján ideiglenes vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők.

Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni.

Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

(2) Ha valamely fél nem számítógép útján feldolgozott választ ad, az nem minősül az együttműködés megtagadásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a válaszadás a kért formában indokolatlan többletterheléssel vagy indokolatlan többletköltséggel járt volna.

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

(4) A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.

▼B

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacon vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára a vizsgálat eredménye kevésbé lesz kedvezőbb annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

*19. cikk***Bizalmas információk**

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől az információt szolgáltató személy az információt szerezte) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem titkos összefoglalót kell készíteniük. Ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen. Kivételes esetben a felek jelezhetik, hogy ezen információk nem alkalmasak ilyen összefoglalásra. Ilyen kivételes esetben nyilatkozni kell azon okokról, amelyek miatt az összefoglalás nem lehetséges.

(3) Ha a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összefoglalt nyilvánosságra hozatalát, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha arra megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét. A bizalmas kezelésre irányuló kérelmek önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem zárja ki sem az általános információknak, különösen az e rendelet alapján hozott határozatok alapjául szolgáló okoknak az Unió hatóságai által történő nyilvánosságra hozatalát, sem az Unió által figyelembe vett bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben ezen okok bírósági eljárás során történő indoklása azt szükségessé teszi. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnál figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő törvényes érdekét, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

(5) A Bizottság és a tagállamok – ideértve tisztviselőiket – az információt szolgáltató fél kifejezett engedélye nélkül nem hozhatják nyilvánosságra az e rendelet alapján kapott azon információkat, amelyeknek az információt szolgáltató fél a bizalmas kezelését kérte. A Bizottság és a

▼B

tagállamok közötti információcsere, továbbá az Unió vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok e rendelet kifejezett erre vonatkozó rendelkezése hiányában nem hozhatók nyilvánosságra.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.

Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

▼M3*19a. cikk***Tájékoztatás az ideiglenes vámok kivetésére rendelkezésre álló eljárási szakaszban**

(1) Az uniós gyártók/termelők, az importőrök és az exportőrök, képviseleti szervezeteik, valamint az exportáló ország képviselői tájékoztatást kérhetnek az ideiglenes vámok tervezett kivetéséről. Ezt a tájékoztatást írásban, az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül kell kérni. A tájékoztatást négy héttel az ideiglenes vámok kivétele előtt meg kell adni az említett feleknek. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell a tervezett vámok kizárólag tájékoztató célú összefoglalását, valamint a dömpingkülönbözet és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetéséhez szükséges külön-bözet kiszámításának részletes ismertetését, kellő figyelemmel a 19. cikkben előírt titoktartási kötelezettségek betartására. A feleknek e tájékoztatás megadásától számítva három munkanap áll rendelkezésükre ahhoz, hogy észrevételeket tegyenek a számítások pontosságára vonatkozóan.

(2) Amennyiben a vizsgálat ideiglenes vámok kivétele nélkül folytatódik, az érdekelt feleket az ideiglenes vámok kivetésére vonatkozóan a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidő lejárta előtt négy héttel tájékoztatni kell a vámok kivetésének mellőzéséről.

▼B*20. cikk***Nyilvánosságra hozatal**

(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapulnak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az ideiglenes intézkedések során alkalmazottaktól.

▼B

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben ideiglenes vám kivetésére került sor, a kérelmet a Bizottságnak az ideiglenes vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha ideiglenes vám kivetésére nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalt.

(4) A végleges nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 9. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon, azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információk nyilvánosságra hozatala nem sértheti a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon alapul, e tényeket és szempontokat a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha azokat a Bizottság által az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő – az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett – 10 napnál nem lehet közelebbi. Ennél rövidebb határidő is megállapítható, ha újabb végleges nyilvánosságra hozatalra van szükség.

*21. cikk***Uniós érdek**

(1) Annak megállapítása, hogy az Unió érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia. E cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Unió érdekeit.

▼M2

(2) Annak érdekében, hogy a Bizottság megfelelő alappal rendelkezzen ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjon venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése uniós érdeket szolgál-e vagy sem, az uniós gyártók/termelők, a szakszervezetek, az importőrök és képviseleti szervezeteik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviseleti szervezetek a dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

▼B

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni, ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy az Unió érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

▼M2

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, az ideiglenes vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezek az észrevételek csak akkor vehetők figyelembe, ha az említett intézkedések alkalmazásának kezdőnapjától számított 15 napon belül beérkeznek, és az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

▼B

(5) A Bizottság megvizsgálja a megfelelő módon benyújtott információkat és azt, hogy azok milyen mértékben reprezentatívak, majd a 9. cikke alapján benyújtott intézkedéstervezet részeként e vizsgálat eredményeit, valamint az észrevételek érdemét illető véleményét megküldi a 15. cikkben említett bizottságnak. A Bizottság a 182/2011/EU rendeletben előírt feltételek mellett figyelembe veszi a bizottság véleményét.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban jártak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyekben majd várhatóan a végleges határozatok alapulnak. Ezeket az információkat a lehetséges mértékig, a Bizottság későbbi határozatainak sérelme nélkül rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.

*22. cikk***Záró rendelkezések**

Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

- a) az Unió és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok;
- b) a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó uniós rendeletek, valamint az 1667/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ a 614/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ és az 1216/2009/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾. E rendeletet az itt említett rendeletek kiegészítéseként és az azokban foglalt, a dömpingellenes vámok alkalmazását kizáró rendelkezésektől való eltérésként kell alkalmazni;
- c) különleges intézkedések, feltéve, hogy azok az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény keretén belül vállalt kötelezettségekkel nem ellentétesek.

⁽¹⁾ A Tanács 1667/2006/EK rendelete (2006. november 7.) a glükózzról és a laktózzról (HL L 312., 2006.11.11., 1. o.).

⁽²⁾ A Tanács 614/2009/EK rendelete (2009. július 7.) az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről (HL L 181., 2009.7.14., 8. o.).

⁽³⁾ A Tanács 1216/2009/EK rendelete (2009. november 30.) a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról (HL L 328., 2009.12.15., 10. o.).

▼ M1*23. cikk***Jelentéstétel és tájékoztatás****▼ M2**

(1) A Bizottság – kellő figyelemmel a 19. cikk értelmében vett bizalmas információk védelmére – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak éves jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról.

A jelentésnek tartalmaznia kell az ideiglenes és a végleges intézkedések alkalmazásával, a vizsgálatok intézkedések nélküli megszüntetésével, a kötelezettségvállalásokkal, az újbóli vizsgálatokkal, a felülvizsgálatokkal, a jelentős torzulásokkal és az ellenőrző látogatásokkal, valamint az e rendelet végrehajtásának és az e rendeletből eredő kötelezettségek betartásának nyomon követéséért felelős különböző szervek tevékenységével kapcsolatos információkat. A jelentésnek ki kell terjednie a harmadik országok által az Unióval szemben alkalmazott piacvédelmi eszközökre és a bevezetett intézkedések elleni jogorvoslati kérelmekre. A jelentésben ki kell térni a Bizottság Kereskedelmi Főigazgatósága meghallgatási tisztviselőjének és a kkv-segélyszolgálatnak az e rendelet alkalmazásával összefüggő tevékenységeire.

A jelentésben ismertetni kell továbbá, hogy a vizsgálatok folyamán milyen módon mérlegelték és vették figyelembe a szociális és a környezetvédelmi előírásokat. Ezen előírások egyrészt az olyan többoldalú környezetvédelmi megállapodásokban foglalt előírásokat jelentik, amelyeknek az Unió részes fele, valamint az e rendelet Ia. mellékletében felsorolt ILO-egyezményekben foglalt előírásokat, másrészt az exportőr ország egyenértékű nemzeti jogszabályait.

▼ M1

(2) Az Európai Parlament meghívhatja a Bizottságot illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ismertesse az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos kérdéseket, illetve magyarázattal szolgáljon azokra. Emellett az (1) bekezdés szerinti jelentés és az e bekezdésben említett ismertetés és magyarázat alapján az Európai Parlament is közölhet bármilyen vonatkozó észrevételt és tényt a Bizottsággal.

(3) A Bizottság a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak történő benyújtásától számított hat hónapon belül nyilvánosságra hozza.

▼ M2

(4) A Bizottság 2023. június 9-ig, majd utána ötévenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben áttekinti a 7. cikk (2a) bekezdésének, a 8. cikk (1) bekezdésének és a 9. cikk (4) bekezdésének alkalmazását és az alkalmazást értékeli is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat is kísérheti.

*23a. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása kétéves időtartamra szól 2018. június 8-tól kezdődő hatállyal.

▼M2

A Bizottságnak a 7. cikk (2a) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. június 8-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) és (2a) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 7. cikk (1) és (2a) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼B*24. cikk***Hatályon kívül helyezés**

Az 1225/2009/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

*25. cikk***Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

*I. MELLÉKLET***A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS MÓDOSÍTÁSAINAK LISTÁJA**

A Tanács 1225/2009/EK rendelete

(HL L 343., 2009.12.22., 51. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 765/2012/EU rendelete

(HL L 237., 2012.9.3., 1. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 1168/2012/EU rendelete

(HL L 344., 2012.12.14., 1. o.)

Az Európai Parlament és Tanács 37/2014/EU rendelete

(HL L 18., 2014.1.21., 1. o.)

2. cikk és a
melléklet 22.
pontja

▼M2*Ia. MELLÉKLET***AZ E RENDELETBEN EMLÍTETT ILO-EGYEZMÉNYEK**

1. Egyezmény a kényszer- vagy kötelező munkáról, 29. sz. (1930)
2. Egyezmény az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről, 87. sz. (1948)
3. Egyezmény a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról, 98. sz. (1949)
4. Egyezmény a férfi és a női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén járó egyenlő díjazásáról, 100. sz. (1951)
5. Egyezmény a kényszermunka felszámolásáról, 105. sz. (1957)
6. Egyezmény a foglalkoztatásból és a foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről, 111. sz. (1958)
7. Egyezmény a foglalkoztatás alsó korhatáráról, 138. sz. (1973)
8. Egyezmény a gyermekmunka legrosszabb formáinak betiltásáról és felszámolására irányuló azonnali lépésekről, 182. sz. (1999)



II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
1–4. cikk	1–4. cikk
5. cikk (1)–(9) bekezdés	5. cikk (1)–(9) bekezdés
5. cikk (10) bekezdés, első mondat	5. cikk (10) bekezdés, első albekezdés
5. cikk (10) bekezdés, második és harmadik mondat	5. cikk (10) bekezdés, második albekezdés
5. cikk (11) és (12) bekezdés	5. cikk (11) és (12) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés, első és második mondat	6. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (1) bekezdés, negyedik mondat	6. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés, első mondat	6. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (3) bekezdés, második mondat	6. cikk (3) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (3) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (3) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, első mondat	6. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, második mondat	6. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (4) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (5) bekezdés	6. cikk (5) bekezdés
6. cikk (6) bekezdés, első mondat	6. (6) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (6) bekezdés második mondat	6. cikk (6) albekezdés, második albekezdés
6. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	6. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
6. cikk (6) bekezdés, negyedik mondat	6. cikk (6) bekezdés, negyedik albekezdés
6. cikk (7) bekezdés, első mondat	6. cikk (7) bekezdés, első albekezdés
6. cikk (7) bekezdés, második mondat	6. cikk (7) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (8) és (9) bekezdés	6. cikk (8) és (9) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés, első mondat	7. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (1) bekezdés, második mondat	7. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (2)–(5) bekezdés	7. cikk (2)–(5) bekezdés
7. cikk (7) bekezdés	7. cikk (6) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, első mondat	8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (1) bekezdés, második mondat	8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	8. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés

▼B

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
8. cikk (2) bekezdés, első és második mondat	8. cikk (2) bekezdés, első albekezdése
8. cikk (2) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	8. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (2) bekezdés, ötödik mondat	8. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés
8. cikk (3), (4) és (5) bekezdés	8. cikk (3), (4) és (5) bekezdés
8. cikk (6) bekezdés, első és második mondat	8. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	8. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (7) és (8) bekezdés	8. cikk (7) és (8) bekezdés
8. cikk (9) bekezdés, első albekezdés	8. cikk (9) bekezdés, első albekezdés
8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés, első és második mondat	8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés
8. cikk (9) bekezdés, második albekezdés harmadik mondat	8. cikk (9) bekezdés, harmadik albekezdés
8. cikk (10) bekezdés	8. cikk (10) bekezdés
9. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	9. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
9. cikk (4) bekezdés, első mondat	9. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (4) bekezdés, második mondat	9. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
9. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
9. cikk (6) bekezdés, első mondat	9. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
9. cikk (6) bekezdés, második mondat	9. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
9. cikk (6) bekezdés, harmadik mondat	9. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
10. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés
10. cikk (2) bekezdés, első mondat	10. cikk (2) bekezdés, első albekezdés
10. cikk (2) bekezdés, második és harmadik mondat	10. cikk (2) bekezdés, második albekezdés
10. cikk (3) bekezdés	10. cikk (3) bekezdés
10. cikk (4) bekezdés, bevezető szófordulat	10. cikk (4) bekezdés, bevezető szófordulat, a) és b) pont
10. cikk (4) bekezdés, a) pont	10. cikk (4) bekezdés, c) pont
10. cikk (4) bekezdés, b) pont	10. cikk (4) bekezdés, d) pont
10. cikk (5) bekezdés	10. cikk (5) bekezdés
11. cikk (1)–(4) bekezdés	11. cikk (1)–(4) bekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, első mondat	11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, második és harmadik mondat	11. cikk (5) bekezdés, második albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	11. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, első albekezdés, ötödik mondat	11. cikk (5) bekezdés, negyedik albekezdés

▼B

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
11. cikk (5) bekezdés, második albekezdés	11. cikk (5) bekezdés, ötödik albekezdés
11. cikk (5) bekezdés, harmadik albekezdés	11. cikk (5) bekezdés, hatodik albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, első, második és harmadik mondat	11. cikk (6) bekezdés, első albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, negyedik mondat	11. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
11. cikk (6) bekezdés, ötödik mondat	11. cikk (6) bekezdés, harmadik albekezdés
11. cikk (7) bekezdés	11. cikk (7) bekezdés
11. cikk (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdés	11. cikk (8) bekezdés első, második és harmadik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, első és második mondat	11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, harmadik mondat	11. cikk (8) bekezdés, ötödik albekezdés
11. cikk (8) bekezdés, negyedik albekezdés, negyedik mondat	16. cikk (4) bekezdés, hatodik albekezdés
11. cikk (9) és (10) bekezdés	11. cikk (9) és (10) bekezdés
12. cikk	12. cikk
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, első albekezdés, harmadik mondat	13. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	13. cikk (1) bekezdés, negyedik albekezdés
13. cikk (2) és (3) bekezdés	13. cikk (2) és (3) bekezdés
13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés, első mondat	13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
13. cikk (4) bekezdés első albekezdés, második mondat	13. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
13. cikk (4) bekezdés első albekezdés, harmadik mondat	13. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, első albekezdés, negyedik mondat	13. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, ötödik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, hatodik albekezdés
13. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés	13. cikk (4) bekezdés, hetedik albekezdés
13. cikk (5) bekezdés	13. cikk (5) bekezdés
14. cikk (1) bekezdés, első és második mondat	14. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
14. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	14. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
14. cikk (2) bekezdés, első mondat	14. cikk (2) bekezdés, első albekezdés
14. cikk (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik mondat	14. cikk (2) bekezdés, második albekezdés

▼B

1225/2009/EK rendelet	E rendelet
14. cikk (3) bekezdés	14. cikk (3) bekezdés
14. cikk (4) bekezdésének első és második mondat	14. cikk (4) bekezdés az első albekezdés
14. cikk (4) bekezdés, harmadik és negyedik mondat	14. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
14. cikk (5), (6) és (7) bekezdés	14. cikk (5), (6) és (7) bekezdés
15. és 16. cikk	15. és 16. cikk
17. cikk (1)–(3) bekezdés	17. cikk (1)–(3) bekezdés
17. cikk (4) bekezdés, első mondat	17. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
17. cikk (4) bekezdés, második mondat	17. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, első mondat	18. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, második mondat	18. cikk (1) bekezdés, második albekezdés
18. cikk (1) bekezdés, harmadik mondat	18. cikk (1) bekezdés, harmadik albekezdés
18. cikk (2)–(6) bekezdés	18. cikk (2)–(6) bekezdés
19. cikk (1)–(5) bekezdés	19. cikk (1)–(5) bekezdés
19. cikk (6) bekezdés, első mondat	19. cikk (6) bekezdés, az első albekezdés
19. cikk (6) bekezdés, második mondat	19. cikk (6) bekezdés, második albekezdés
20. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	20. cikk (1), (2) és (3) bekezdés
20. cikk (4) bekezdés, első, második és harmadik mondat	20. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
20. cikk (4) bekezdés, negyedik mondat	20. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
20. cikk (5) bekezdés	20. cikk (5) bekezdés
21. és 22. cikk	21. és 22. cikk
22a. cikk	23. cikk
23. cikk	24. cikk
24. cikk	25. cikk
I. melléklet	—
II. melléklet	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet